

Чињенице о пословању Института „Кирило Савић“ а.д. од 2009. године

- Институт је основан 1954. године од стране ЗЈЖ за своје потребе, а касније се Институт осамосталио и даље развијао. 1991. Године Институт је ушао у процес приватизације и откупљено је 4.18% укупне вредности. Остатак од 95.82% је остао друштвени до априла 2009. године, када је Институт подржављен са већинским државним капиталом од 95.82%. Држава је била у обавези да у органе управљања одреди своје представнике преко којих је требала да има увид у пословање Института. Како то држава није учинила ни до данас, иако смо у више наврата инсистирали код одређених надлежних органа, то се намеће закључак да држава није заинтересована како се располаже и уништава њена имовина.
- Од јула 2009. доласком Проф. др Мирољуба Јевтића на место Генералног директора (до тада заменика Генералног директора ЖС – Миланка Шаранчића), Институт – који до тада успешно послује на тржишту Србије и региона, почиње систематски и перманентно да се урушава
- Доведено је преко 70 нових људи од стране Генералног директора (у фирму која је до тада бројала око 120 запослених), без конкурса, углавном без претходног искуства када су послови Института у питању, али са платама изнад просека у Институту. Исти се постављају махом на руководећа радна места, а смењују до тада успешни руководиоци. Доведен је и одређен број пензионера. Један број лица са платног списка се уопште не појављује на радном месту.
- Ангажује се велики број фирми и појединаца као спољна сарадња, а да за тим нема никакве потребе и на тај начин се извлачи велики новац из Института. Само по основу рада по уговора о делу исплаћено је 7 500 000.00дин за 2012.годину. Примера ради поред три стално запослена правника у Институту, ангажује се адвокатска канцеларије и на тај начин беспотребно троши огроман новац који у 2012.години износи 5 000 000,00динара.
- У исто време се подижу кредити код пословних банака како би се створио привид успешног пословања. Резултат тога је катастрофалан биланс за 2012. годину и дуг Института који је више од 2.5 пута већи од основног капитала Института.
- Завршни рачуни се лажно приказују као позитивни још од 2009.године. 2010.године скупштина Института није дала сагласност на овакав завршни рачун, па је извршено фалсификовање резултата гласања. По том основу води се судски спор пред надлежним судом.
- Само пословање Института се скрива од очију јавности и запослених у Институту тиме што се сви релевантни подаци држе под кључем Наде Кутлаче - директора Финансија. На поједине упите о пословању смо чекали више од годину дана и добили смо их искључиво на интервенцију Повереника за информације од јавног значаја – Родољуба Шабића.
- Од тада Генерални директор Мирољуб Јевтић са руководством непрестано врши притисак на сваког ко указује на неправилности. Извршен је притисак на Синдикат, директним ангажовањем појединих директора, заменика Генералног директора, а и самог Генералног директора на рад Синдиката.
- Од августа 2011. године запосленима се не уплаћује допринос за пензионо и здравствено осигурање. По том основу Институт држави дугује више од 96 милиона динара.

- Систематско обезвређивање и уништавање државне имовине се наставља покушајем стављања хипотеке на виле на Златибору, у циљу нових кредитних задуживања и даљег урушавања државне имовине. Следећи корак је вероватно пословна зграда Института у улици Војводе Степе у Београду.
- Све напред наведено у одрњеђеној мери не би било могуће да је држава благовремено одредила свог представника у органе Института. Како сада ствари сада стоје Институту прети стечај.

У Београду

01.02.2013.

Председник Синдикалне
организације науке – ИКС

Зоран Мартиновић